

Sygn. akt I Ns 494/15 Dnia 29 stycznia 2016 r.

POSTANOWIENIE CZĘŚCIOWE

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Marta Pietrukiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 stycznia 2016 r. w K.

sprawy z wniosku M. M.

przy udziale A. M.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że wnioskodawca M. M. i uczestniczka postępowania A. M. mają równe udziały w majątku wspólnym,

II. ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania wchodzi:

1/ odrębny lokal mieszkalny nr (...) w M., ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) wraz z udziałem wynoszącym 13/100 w prawie własności gruntu i prawie własności wspólnych części budynku, objętych księgą wieczystą nr (...) - o wartości 95.000,00 zł,

2/ działki nr (...) położone w M., dla których Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) - o wartości 15.000,00 zł,

3/ działki nr (...) położone w M., dla których Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) - o wartości 15.000,00 zł,

4/ samochód osobowy marki N. (...), nr rej. (...) - o wartości 40.000,00 zł,

5/ samochód osobowy marki M. (...), nr rej. (...) - o wartości 7.000,00 zł,

6/ środki wnioskodawcy zgromadzone w A. Otwartym Funduszu Emerytalnym w ilości 170,9890 jednostek rozrachunkowych - o wartości 5.570,82 zł,

7/ środki uczestniczki postępowania zgromadzone w N.-N. Otwartym Funduszu Emerytalnym w ilości 59, (...) jednostek rozrachunkowych - o wartości 2.344,77 zł,

- to jest majątek o łącznej wartości 179.915,59 zł,

III. dokonać podziału majątku dorobkowego opisanego w punkcie II niniejszego postanowienia w ten sposób, że:

1/ przyznać na wyłączną własność M. M., s. S. i J. składniki majątkowe opisane w punkcie II litera 2, 5 i 6 niniejszego postanowienia,

2/ przyznać na wyłączną własność A. M., c. B. i Z. składniki majątkowe opisane w punkcie II litera 1, 3, 4 i 7 niniejszego postanowienia,

IV. zasądzić od A. M. na rzecz M. M., tytułem dopłaty wyrównującej jego udział w majątku opisanym w punkcie II niniejszego postanowienia, kwotę 62.386,98 zł, przy czym zasądzoną należność rozkłada na sześć równych rat

rocznych, po 10.397,83 zł każda z rat, płatne w terminie do dnia 31 grudnia każdego kolejnego roku, począwszy od 2016 roku, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności,

V. oddalić wniosek uczestniczki postępowania o zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawcy zwrotu nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy,

VI. oddalić wniosek uczestniczki postępowania o zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawcy zwrotu nakładów z majątku osobistego uczestniczki postępowania na majątek wspólny,

VII. oddalić wniosek wnioskodawcy o zasądzenie na jego rzecz od uczestniczki postępowania zwrotu pożytków z mieszkania wspólnego.

sygn. akt I Ns 494/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. M. domagał się podziału majątku dorobkowego jego i A. M., w skład którego - we wniosku i późniejszych oświadczeniach - zaliczył następujące składniki majątkowe:

1/ odrębny lokal mieszkalny nr (...) w M., ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) wraz z udziałem wynoszącym 13/100 w prawie własności gruntu i prawie własności wspólnych części budynku, objętych księgę wieczystą nr (...) - o wartości 95.000,00 zł,

2/ działki nr (...) położone w M., dla których Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) - o wartości 15.000,00 zł,

3/ działki nr (...) położone w M., dla których Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) - o wartości 15.000,00 zł,

4/ samochód osobowy marki N. (...), nr rej. (...) - o wartości 40.000,00 zł,

5/ samochód osobowy marki M. (...), nr rej. (...) - o wartości 7.000,00 zł,

6/ środki finansowe wnioskodawcy zgromadzone w A. Otwartym Funduszu Emerytalnym w ilości 170,9890 jednostek rozrachunkowych - o wartości 5.570,82 zł,

7/ środki finansowe uczestniczki postępowania zgromadzone w N.-N. Otwartym Funduszu Emerytalnym w ilości 59, (...) jednostek rozrachunkowych - o wartości 2.344,77 zł,

8/ wyposażenie mieszkania, narzędzia i inne rzeczy ruchome jak niżej:

a/ meble kuchenne, sypialnia, meble przedpokoju, meble pokojowe – o wartości łącznej 7.100,00 zł

b/ lodówka, kuchenka elektryczno-gazowa, pralka automatyczna, zmywarka do naczyń – o wartości łącznej 1.200,00 zł

c/ telewizor – o wartości 1.000,00 zł

d/ drabina aluminiowa dł. 6 metrów - 500,00 zł, kompresor ciśnieniowy - 665,00 zł, kosiarka spalinowa - 400,00 zł, wiertarka - 70,00 zł, mieszkadło - 40,00 zł, gumówka - 40,00 zł, łopata - 60,00 zł, przedłużacz zwykły - 40,00 zł,

e/ altana ogrodowa – o wartości 2.000,00 zł,

f/ bagażnik samochodowy – o wartości 700,00 zł,

- g/ radio samochodowe – o wartości 150,00 zł,
- h/ nawigacja samochodowa – o wartości 200,00 zł,
- i/ wiertła – o wartości 60,00 zł,
- j/ rower – o wartości 150,00 zł,
- k/ przedłużacz – o wartości 50,00 zł,
- l/ wąż do wody dł. 10 metrów – o wartości 21,90 zł,
- ł/ pistolet lakierniczy – o wartości 61,90 zł,
- m/ prostownik i lewarek – o wartości 100,00 zł,
- n/ odkurzacz i worki zapasowe – o wartości 170,00 zł,
- o/ kryształ – o wartości 100,00 zł,
- p/ sztychówka - o wartości 50,00 zł,
- q/ rower - o wartości 600,00 zł,
- r/ przedłużacz bębnowy dł. 50 metrów - o wartości 80,00 zł,
- s/ odkurzacz - o wartości 170,00 zł.

W toku postępowania, M. M. wniosł też o zasądzenie kwoty 30.000,00 zł tytułem połowy wynagrodzenia za korzystanie przez uczestniczkę postępowania ze wspólnego mieszkania w okresie od lipca 2014 r. do września 2015 r.

Odnosnie podziału majątku dorobkowego, wnioskodawca domagał się przyznania na jego rzecz działek nr (...) oraz samochodu osobowego M. (...), nr rej. (...), a także wiertarki, mieszałła, gumówki, łopaty, przedłużacza zwykłego i odkurzacza z workami - za dopłatą wyrównującą udział wnioskodawcy płatną w terminie 1,5 roku od prawomocnego zakończenia postępowania.

W uzasadnieniu swoich żądań wnioskodawca wskazał, że w dniu 21.01.2006 r. strony zawarły małżeństwo, w którym do czasu rozvodu - orzeczonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w dniu 3.12.2014 r. - obowiązywał ustawowy ustrój wspólności majątkowej. Oświadczył, że strony w równym stopniu przyczyniały się do powstania majątku wspólnego i ich udziały w majątku wspólnym są równe. W czasie trwania ustawowego ustroju wspólności majątkowej strony nabyły przedmioty majątkowe wskazane przez wnioskodawcę. Z małżeństwa stron pochodzi jedno dziecko – jedenastoletni syn M., na rzecz którego wyrokiem rozwodowym zasądzono od wnioskodawcy alimenty po 400,00 zł miesięcznie, a wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dzieckiem powierzono uczestniczce postępowania. A. M. zamieszkuje dotychczas wraz z synem we wspólnym mieszkaniu stron w M. przy ulicy (...).

Uczestniczka postępowania A. M., działająca przez zawodowego pełnomocnika, w pisemnej odpowiedzi na wniosek i dalszych pismach procesowych przychyliła się zasadniczo do wskazanego przez wnioskodawcę składu i wartości poszczególnych składników majątku wspólnego oraz do przyjęcia w nim równych udziałów stron. Do majątku wspólnego zaliczyła ponadto środki finansowe stron zgromadzone w otwartych funduszach emerytalnych. Nie zgodziła się z wykluczeniem ze składu wspólnego majątku sprzętu do ćwiczeń (hantle, gryf i worek) oraz oleju do kompresora, a także nie zgodziła się ze wskazanymi przez wnioskodawcę wartościami następujących rzeczy ruchomych: lodówki, kuchenki elektryczno-gazowej, pralki automatycznej, zmywarki do naczyń, mebli kuchennych, mebli sypialni, mebli przedpokoju, mebli pokojowych, telewizora, drabiny aluminiowej dł. 6 metrów, kosiarki

spalinowej, wiertarki, mieszadła, łopaty, radia samochodowego, nawigacji samochodowej, wiertła, roweru, kanistra, prostownika, lewarka, sztychówki, roweru szosowego, przedłużacza bębnowego dł. 50 metrów i odkurzacza.

Przychyliła się natomiast uczestniczka do wskazanego przez wnioskodawcę sposobu podziału majątku wspólnego odnośnie propozycji przyznania jej wspólnego mieszkania, działek nr (...) oraz samochodu marki N., zaś wnioskodawcy: działek nr (...) oraz samochodu marki M.. Nie było jednak zgody stron co do podziału pozostałych rzeczy ruchomych. Wnioskodawca chciał bowiem, aby przyznano uczestniczce postępowania wszystkie pozostałe ruchomości, za wyjątkiem wiertarki, mieszadła, gumówki, łopaty, przedłużacza zwykłego i odkurzacza z workami. Uczestniczka natomiast chciała przyznania dla niej kosiarki, drabiny aluminiowej, telewizora, mebli kuchennych i sypialnianych, lodówki, kuchenki elektryczno-gazowej i pralki automatycznej oraz zmywarki do naczyń. Domagała się też ustalenia płatności dopłaty wyrównującej udział wnioskodawcy przez okres co najmniej 3 lat od prawomocnego zakończenia postępowania.

A. M. zgłosiła ponadto wniosek o zasądzenie od wnioskodawcy kwoty 11.883,28 zł tytułem zwrotu połowy nakładów poniesionych przed rozwodem i po rozwodzie z jej majątku osobistego na majątek wspólny - wynoszących łącznie 23.766,56 zł. Do tych nakładów zaliczyła: zakup opon zimowych do samochodu N., remont dachu garażowego, opłaty związane z utrzymaniem mieszkania (prąd, gaz, Internet i telefon stacjonarny, telewizja cyfrowa, wywóz śmieci i czynsz, ubezpieczenie mieszkania, podatek za dwa garaże i podatek za mieszkanie), wydatki związane z utrzymaniem samochodu N. (ubezpieczenie OC, zakup letnich opon, wymiana oleju, wymiana filtra oleju, wymiana filtra powietrza, wymiana klocków hamulcowych, koszt naprawy przedniej szyby i zderzaka), odświeżenie altanki impregnatem do drewna, remont toalety i zakup żarówek.

Niezależnie od powyższego, uczestniczka postępowania wniosła o zasądzenie od wnioskodawcy kwoty 15.000,00 zł tytułem zwrotu połowy nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy, poniesionych w wysokości łącznej 30.000,00 zł. Twierdziła bowiem, że kilka lat temu – jeszcze przed rozwodem stron – wnioskodawca przeprowadził remont mieszkania swojej matki w P. i sfinansował go ze swoich zarobków.

Ustalono następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. M. i uczestniczka postępowania A. M. zawarli związek małżeński w dniu 21.01.2006 r. i w trakcie ich małżeństwa przez cały czas obowiązywał ustrój majątkowej wspólności ustawowej. Małżonkowie w równym stopniu przyczynili się do powstania ich wspólnego majątku. Z ich małżeństwa pochodzi jedno dziecko – syn M., mający obecnie 11 lat. Ma on zasądzone od wnioskodawcy alimenty po 400,00 zł miesięcznie. Uczestniczka postępowania ma jeszcze dwoje dzieci pozamałżeńskich – córki w wieku 16 i 18 lat. A. M. mieszka od 2009 roku, nieprzerwanie do chwili obecnej, razem ze wszystkimi swoimi dziećmi, w lokalu mieszkalnym nr (...) w M. przy ulicy (...). Wnioskodawca wyprowadził się dobrowolnie ze wspólnego mieszkania w lipcu 2014 roku i zamieszkał w M. u poznanej przez niego kobiety, która obecnie jest jego żoną. Ze sobą wziął samochód osobowy M. (...), nr rej. (...), zaś uczestniczka postępowania zostawiła sobie samochód osobowy marki N. (...), nr rej. (...). W dniu 3.12.2014 r. zapadł wyrok rozwodowy stron, który uprawomocnił się wobec braku zaskarżenia.

(**dowód:** wyrok rozwodowy na k.10 akt, zeznania wnioskodawcy M. M. z dnia 13.11.2015 r. i z dnia 22.01.2016 r., zeznania uczestniczki postępowania A. M. z dnia 13.11.2015 r. i z dnia 22.01.2016 r.)

Przed zawarciem związku małżeńskiego, strony mieszkały przez kilka lat w mieszkaniu w M. przy ulicy (...). A. M. kupiła wówczas meble kuchenne (moduły dolne i górne) i pralkę automatyczną, które jednak później zostały подарowane przez strony dla matki wnioskodawcy. Poza tym, uczestniczka postępowania kupiła przed ślubem stron meble pokojowe (ława, wersalka, 2 fotele i meblościanka), które znalazły się we wspólnym mieszkaniu w M. przy, ul. (...).

Trzy lata po ślubie, to jest w 2009 roku, strony nabyły od Gminy M. lokal położony w M. przy ulicy (...). Był to wcześniej gminny lokal użytkowy (biuro USC) i nie nadawał się do zamieszkania bez kapitalnego remontu. Strony więc jeszcze przed wprowadzeniem się do niego przeprowadziły generalny remont, w ramach którego założyły centralne

ogrzewanie, założyły instalację wodno-kanalizacyjną, wymieniły instalację elektryczną, położyły kafelki w kuchni i łazience, wymieniły podłogi (na panelowe i PCV), wymieniły okna i drzwi, położyły nowe tynki i gładzie, pomalowały cały lokal. Remont mieszkania wykonywała - pod nadzorem wnioskodawcy - firma zatrudniona przez strony. Został on sfinansowany do wysokości 15 tys. zł z pożyczki, którą wzięła w tym celu matka wnioskodawcy, lecz spłacały ją strony. W pozostałym zakresie koszty remontu pokrywane były z zarobków uczestniczki z pracy w Niemczech, która w czasie całego małżeństwa każdego roku wyjeżdżała kilka razy rocznie do Niemiec na ok. ok. 1-1,5 miesiąca, by tam zarobkowo sprawować opiekę nad osobami starszymi. Innych dochodów poza tymi nie osiągała. Zarobki wnioskodawcy strony przeznaczały na życie (jedzenie, ubranie, itp.). Wnioskodawca pracował w czasie małżeństwa jako piekarz, w tym także na dwie zmiany. Składki emerytalne stron odprowadzane były do funduszy emerytalnych. Po remoncie mieszkania w 2009 roku, żadna ze stron nie przeprowadziła później w czasie małżeństwa i po rozwodzie remontu wspólnego mieszkania. Sprawami finansowymi w małżeństwie stron – w tym dokonywaniem wszelkich opłat, itp. - zajmowała się głównie uczestniczka postępowania i wnioskodawca oddawał jej swoje zarobki, gdy jednak przebywała za granicą to wnioskodawca również regulował opłaty za mieszkanie. Po wyprowadzeniu się wnioskodawcy w lipcu 2014 r. i nadal po rozwodzie stron wszystkie opłaty mieszkaniowe ponosiła uczestniczka postępowania. A. M. w ogóle nie wynajmowała wspólnego mieszkania stron - w tym również w okresie od lipca 2014 r. do września 2015 r. - i nie czerpała z niego jakichkolwiek dochodów. Każdego roku po zamieszkaniu w wyremontowanym lokalu, jeden z pokoi w mieszkaniu stron było zalewany, wskutek czego malowano go i odgrzybiano preparatem antygrzybicznym.

Kilka lat temu, matka wnioskodawcy przekazała mu w formie umowy darowizny swoje mieszkanie znajdujące się w bloku mieszkalnym w P., składające się z jednego pokoju, kuchni i łazienki. Do dzisiaj jednakże, wnioskodawca nie zamieszkał w otrzymanym lokalu, mieszka w nim zaś nadal jego matka, której - po zbyciu przedmiotowego mieszkania - M. M. pomógł przeprowadzić remont. W tym celu zaangażował w latach 2010 r. - 2011 znajomych fachowców, którzy przeprowadzili remont rzeczonoego lokalu. W ramach remontu zrobili oni łazienkę, zainstalowali c.o., położyli podłogi (panele), wstawili nowe drzwi, zrobili gładzie ścian i sufity oraz pomalowali całe mieszkanie. Wnioskodawca w zasadzie organizował tylko cały remont, jeżdżąc przez kilka miesięcy, co jakiś czas, na jego miejsce i sprawdzając jak postępują prace. Czasem angażował się osobiście przy niektórych pracach. Podczas prowadzonego remontu matka wnioskodawcy pomagała w sprawowaniu opieki nad dzieckiem stron. Koszty przedmiotowego remontu sfinansowała matka wnioskodawcy ze swojej emerytury, którą miała w wysokości 1,2 tys. zł m-cznie netto i z dochodów uzyskiwanych przez nią z prac w gospodarstwie rolnym sąsiada oraz z pożyczki bankowej wziętej przez nią na remont. Nigdy nie skarżyła się na brak pieniędzy i nie zabiegała u innych o pomoc w jej sprawach finansowych.

Samochodem N. (...) jeździła uczestniczka postępowania i jeździ nadal do Niemiec w celach zarobkowych. Ponadto korzysta z niego jeżdżąc do lekarzy i wożąc córkę na praktyki zawodowe. W październiku 2014 r. kupiła do tego pojazdu za ok. 2,5 tys. zł nowe opony zimowe.

(**dowód:** zeznania świadków Ź. K. z dnia 13.11.2015 r., D. K. z dnia 13.11.2015 r., M. F. z dnia 22.01.2016 r. i M. S. z dnia 22.01.2016 r., zeznania wnioskodawcy M. M. z dnia 16.09.2015 r., z dnia 13.11.2015 r. i z dnia 22.01.2016 r. oraz zeznania uczestniczki postępowania A. M. z dnia 13.11.2015 r. i z dnia 22.01.2016 r.)

W okresie swojego małżeństwa, M. M. i A. M. zgromadzili majątek wspólny, na który składały się następujące składniki majątkowe:

- 1/ odrębny lokal mieszkalny nr (...) w M., ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) wraz z udziałem wynoszącym 13/100 w prawie własności gruntu i prawie własności wspólnych części budynku, objętych księgę wieczystą nr (...) - o wartości 95.000,00 zł,
- 2/ działki nr (...) położone w M., dla których Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) - o wartości 15.000,00 zł,
- 3/ działki nr (...) położone w M., dla których Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) - o wartości 15.000,00 zł,

4/ samochód osobowy marki N. (...), nr rej. (...) - o wartości 40.000,00 zł,

5/ samochód osobowy marki M. (...), nr rej. (...) - o wartości 7.000,00 zł,

6/ środki finansowe wnioskodawcy zgromadzone w A. Otwartym Funduszu Emerytalnym w ilości 170,9890 jednostek rozrachunkowych - o wartości 5.570,82 zł,

7/ środki finansowe uczestniczki postępowania zgromadzone w N.-N. Otwartym Funduszu Emerytalnym w ilości 59, (...) jednostek rozrachunkowych - o wartości 2.344,77 zł.

Wartości mieszkania, działek i samochodów były pomiędzy stronami bezsporne.

(**dowód:** odpisy ksiąg wieczystych na k. 11 i 12 akt, umowy sprzedaży na k.13 – 14 i 15 – 17 akt, kserokopie dowodów rejestracyjnych na k. 18 i 59 akt, zaświadczenie z OFE na k. 81 – 83 akt, wypisy i wyrysy geodezyjne działek stron na k. 99 – 101 akt, informacja (...) S.A. na k. 120 -121 akt, wydruki dokumentów na k. 116 akt z płyty CD na k. 92 akt, zeznania ucz.post. A. M. z dnia 13.11.2015 r. i z dnia 22.01.2016 r., zeznania wnioskodawcy M. M. z dnia 16.09.2015 r., z dnia 13.11.2015 r. i z dnia 22.01.2016 r.)

A. M. od 2009 roku do chwili obecnej zamieszkuje stale w lokalu mieszkalnym nr (...) w (...). M. M. zamieszkiwał razem z nią, jednak – wobec postępującego rozpadu małżeństwa - w lipcu 2014 roku wyprowadził się ze wspólnego mieszkania i przeniósł się na stałe do innej kobiety zamieszkałej w M.. Po wyprowadzeniu się wnioskodawcy, A. M. pozostała we wspólnym mieszkaniu razem z synem i dwiema jej córkami, korzystając nadal jak dotychczas ze wspólnego mieszkania. Od lipca 2014 roku do chwili obecnej uczestniczka postępowania ponosiła wszystkie koszty eksploatacji i utrzymania mieszkania nr (...) w (...) i położonych w jego w pobliżu dwóch garaży stron oraz pozostawionego do jej wyłącznego użytku samochodu marki N. (...). Wyniosły one łącznie 10.428,74 zł, w tym wydatki i koszty przed rozводом wyniosły 3.629,13 zł i były one następujące: zakup opon w kwocie 820,00 zł, zakup oleju samochodowego w kwocie 243,00 zł, zakup zapalarki gazowej, papy wierzchniej i zaprawy cementowej w kwocie 121,35 zł, zakup kompresora olejowego w kwocie 665,79 zł, zakup oleju sprężarkowego w kwocie 20,47 zł, zakup pistoletu lakierniczego w kwocie 61,90 zł, zakup węża dł. 10 metrów w kwocie 21,90 zł, zakup farb i folii budowlanych, pędzli i taśm malarskich w kwocie 478,93 zł, zakup papy termozgrzewalnej i zaprawy murarskiej w kwocie 1.126,79 zł oraz opłaty związane z garażami w kwocie 69,00 zł. Po rozwodzie natomiast uczestniczka postępowania poniosła wydatki i koszty w łączne kwocie 6.799,61 zł i były one następujące: koszty korzystania z sygnału telewizyjnego w kwocie 194,70 zł, koszty energii elektrycznej w kwocie 703,19 zł, koszty wywozu śmieci w kwocie 288,00 zł, abonament telefonii komórkowej i koszty jej usług w kwocie 381,63 zł, koszty ubezpieczeń osobistych w kwocie 72,64 zł, zakup deski sedesowej i silikonu sanitarnego w kwocie 213,90 zł, zakup deski sedesowej w kwocie 139,00 zł, koszt naprawy blacharsko-lakierniczej samochodu N. w kwocie 900,00 zł, koszt wymiany szyby samochodowej w samochodzie N. w kwocie 350,00 zł, koszt wymiany filtra oleju i filtra powietrza w kwocie 65,04 zł, koszt wymiany filtrów w samochodzie N. w kwocie 58,05 zł, zakup opon i felg stalowych w kwocie 2.460,00 zł, koszt wymiany klocków hamulcowych w samochodzie N. w kwocie 218,82 zł, koszt przeglądu samochodu N. w kwocie 98,00 zł, ubezpieczenie samochodu N. w 2015 roku w kwocie 422,00 zł, ubezpieczenie mieszkania w okresie 4.09.2015 r.–3.09.2016 r. w kwocie 182,00 zł, ubezpieczenia inne w kwocie 52,64 zł i koszty dowożenia córki własnym samochodem na praktyki zawodowe w soboty.). Opłaty eksploatacyjne związane ze wspólnym mieszkaniem stron wynosiły w 2015 roku łącznie 520,00 zł m-cznie. Podatek od mieszkania stron za 2015 rok wynosił 439,00 zł. Powyższych wydatków nie ustalała z wnioskodawcą i również jego o nich nie informowała. Zanim wszczęte zostało niniejsze postępowanie, A. M. nie domagała się od wnioskodawcy zwrotu poniesionych przez nią kosztów utrzymania i eksploatacji wspólnego mieszkania i samochodu. Pomiędzy stronami nie było też w czasie małżeństwa sporów na tle finansowym.

(**dowód:** decyzja podatkowa na k. 52 akt, kserokopia dowodu zapłaty składki ubezpieczeniowej na k. 53 akt, kserokopie dowodów zapłaty na k. 54 – 57 akt, kserokopia ustalonych kosztów opłat za mieszkanie na k. 58 akt, kserokopia dowodu uiszczenia opłaty na k. 60 akt, wydruki dokumentów na k. 116 akt z płyty CD na k. 92 akt, zeznania

uczestniczki postępowania A. M. z dnia 13.11.2015 r. i z dnia 22.01.2016 r., zeznania świadka D. K. z dnia 13.11.2015 r. i zeznania świadka M. S. z dnia 22.01.2016 r.)

Wnioskodawca ma 41 lat i z zawodu jest piekarzem. W czasie małżeństwa stron pracował i pracuje nadal jako piekarz, zarabiał początkowo 500,00 zł m-cznie netto, obecnie zaś zarabia 1.700,00 zł m-cznie netto (bez nadgodzin). Ma dwoje dzieci: 11-letniego syna z małżeństwa i kilkumiesięcznego z obecną żoną. Ma uszkodzone kolano i z tego względu pobierał czasowo w okresie 2003 r.-2008 r. rentę w wysokości 470 zł m-cznie netto, a poza tym ma skoliozę. Obecna żona wnioskodawcy nie pracuje w tej chwili zarobkowo.

(**dowód:** zeznania wnioskodawcy M. M. z dnia 13.11.2015 r. i z dnia 22.01.2016 r.)

Uczestniczka postępowania ma obecnie 37 lat i nie pracuje zarobkowo. Ma przyznaną czasowo rentę w wysokości 675,00 zł m-cznie brutto z tytułu częściowej niezdolności do pracy (do 31.03.2018 r.). Ma troje dzieci: 11-letniego syna z małżeństwa stron i dwie córki w wieku 16 i 18 lat. Na dzieci pobiera łącznie 498,00 zł m-cznie zasiłku rodzinnego z dodatkami. Poza tym, fundusz alimentacyjny wypłaca jej na córki alimenty w łącznej kwocie 700,00 zł m-cznie. Ma chore biodro i kręgosłup. W czasie małżeństwa stron uczestniczka postępowania pracowała zarobkowo jedynie podczas wyjazdów do Niemiec, przy czym wyjazdy miały miejsce co kilka miesięcy i trwały około 5-6 tygodni. Za granicą zajmowała się zarobkowo opieką nad osobami starszymi. Poza wspólnym mieszkaniem nie ma innych możliwości zaspokojenia swoich potrzeb mieszkaniowych.

(**dowód:** decyzja ZUS na k. 50 akt, zaświadczenie (...) na k. 51 akt, zeznania uczestniczki postępowania A. M. z dnia 13.11.2015 r. i z dnia 22.01.2016 r.)

Sąd zważył:

Sporne w sprawie pozostały jedynie skład i wartości majątku wspólnego odnoszące się do ruchomości domowych (mebli, sprzętu AGD, narzędzi, itp.). W tym zakresie również okazały się rozbieżne propozycje stron co do podziału majątku wspólnego. Pozostałe natomiast składniki majątku wspólnego stron, to jest: mieszkanie, garaże, samochody i składki w funduszach emerytalnych, okazały się niesporne w kwestiach ich przynależności do dorobku, ich wartości i sposobu podziału. Po myśli więc art. 317 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. możliwe było wydanie w sprawie postanowienia częściowego w zakresie żądań stron nadających się do rozstrzygnięcia, w tym odnośnie nakładów poczynionych z majątku wspólnego i na tenże majątek (zob. np.: postanowienie SN z dnia 17 kwietnia 2013 r., V CZ 62/12 - Lex nr 1341736, postanowienie SN z dnia 8 listopada 2013 r., I CSK 723/12 - Lex nr 1439378 i postanowienie SN z dnia 14 stycznia 2015 r., II CZ 82/14 - Lex nr 1645263).

Wstępnie rozprawić się wypada z udziałami stron w majątku dorobkowym (punkt I postanowienia częściowego). Zgodnie z art. 27 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (k.r.o.) oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Przepis art. 43 § 1 k.r.o. ustanawia zasadę, że oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Z ważnych powodów jednakże, każdy z małżonków może żądać ustalenia nierównych udziałów stosownie do stopnia przyczynienia się każdego z nich do powstania wspólnego majątku, przy czym uwzględnia się tutaj także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Kierując się powyższymi przepisami podnieść trzeba, że okoliczności ustalone w sprawie nie uzasadniają odstępstwa od zasady „równych udziałów”. W postanowieniu z dnia 28 kwietnia 1972 r., III CRN 626/71 (Lex nr 7084) Sąd Najwyższy stwierdził, że zasada równych udziałów odpowiada normalnemu układowi stosunków wzajemnych w małżeństwie ludzi pracy, w którym dorobek jest z reguły owocem wspólnych starań obojga małżonków, niezależnie od tego w jakiej postaci starania te przejawiają się. Chodzi tu zwłaszcza o należyte uwzględnienie wartości, jaką w tym zakresie przedstawia osobista praca przy wychowaniu dzieci i w gospodarstwie domowym, co zresztą kodeks rodzinny i opiekuńczy wyraźnie podkreśla w art. 27 i 43 § 3. W ocenie Sądu, nie zachodziły w niniejszej sprawie „ważne powody”, przewidziane dyspozycją art. 43 § 2 k.r.o., do ustalenia nierównych udziałów stron w majątku wspólnym. Same zresztą strony tego się nie domagały. Zarówno

wnioskodawca, jaki i uczestniczka postępowania – stosownie do swoich możliwości – przyczyniali się do powstania ich dorobku małżeńskiego.

Odnosnie składu i wartości składników majątku ulegającego podziałowi podnieść trzeba, że mają one podstawowe znaczenie dla rozstrzygnięcia w przedmiocie podziału. Od prawidłowego ustalenia tych elementów zależy określenie wartości udziałów zainteresowanych i wysokości należnych spłat lub dopłat (zob. postanowienie SN z dnia 10 grudnia 1969 r., III CRN 432/69 - Lex nr 6632). Ustalenie wartości majątku podlegającego podziałowi - w razie sporu - między uczestnikami ustala sąd według stanu majątku z chwili ustania wspólności i cen rynkowych z chwili dokonywania podziału.

Po myśli art. 684 k.p.c. w związku z art. 46 k.r.o., skład majątku ulegającego podziałowi ustala sąd. Zainteresowani zgromadzili w czasie trwania wspólności małżeńskiej majątek dorobkowy, na który składały się nieruchomości: odrębny lokal mieszkalny nr (...) w M., ul. (...) i działki nr (...) położone w M. (zabudowane garażami) oraz ruchomości: samochody osobowe marki N. (...) i M. (...), a także środki finansowe zgromadzone w otwartych funduszach emerytalnych. Majątek wspólny stron w powyższym zakresie był bezsporny co do jego składu i wartości poszczególnych elementów. Wartość opisanego wyżej majątku ustalona została na łączną kwotę 179.915,59 zł (punkt II postanowienia częściowego). Wartość poszczególnych składników majątkowych przedstawiała się następująco: odrębny lokal mieszkalny nr (...) w M., ul. (...) - 95.000,00 zł, działki nr (...) w M. - 15.000,00 zł, działki nr (...) w M. - 15.000,00 zł, samochód osobowy marki N. (...) - 40.000,00 zł, samochód osobowy marki M. (...) - 7.000,00 zł, składki emerytalne wnioskodawcy w A. OFE - 5.570,82 zł i składki emerytalne uczestniczki postępowania w N.-N. OFE - 2.344,77 zł. Możliwe było w tej mierze oparcie się na twierdzeniach i wyjaśnieniach zainteresowanych oraz informacjach funduszy emerytalnych (zob.: postanowienie SN z dnia 11 marca 1985 r., III CRN 52/85 - Lex nr 8696, wyrok SA w Szczecinie z dnia 20 listopada 2007 r., III AUa 598/07 - Lex nr 468580, postanowienie SN z dnia 30 stycznia 2009 r., II CSK 450/08 - Lex nr 599753 i wyrok SN z dnia 5 listopada 1997 r., III CKN 244/97 - OSNC 1998/3/52). Poza tym, do majątku wspólnego stron – na zasadzie przewidzianej dyspozycją art. 31 § 1 k.r.o. – weszły także przedmioty gospodarstwa domowego i wyposażenie wspólnego mieszkania nr (...) przy ul. (...) w M.. Nie zostały one jednak objęte postanowieniem częściowym, wobec nieustalenia dotychczas definitywnie przynależności poszczególnych ruchomości do majątku wspólnego i ich wartości.

Wobec dokonanych powyższych ustaleń należało przejść do kwestii związanych z podziałem wspólnych rzeczy (punkt III postanowienia częściowego). Według art. 622 § 2 k.p.c., gdy wszyscy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wyda postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych. Kierując się tym wskazaniem, przy zważeniu zgodnych propozycji stron co do podziału wyżej opisanej części majątku wspólnego, przyznano M. M. działki nr (...) w M., samochód osobowy marki M. (...) i środki finansowe wnioskodawcy w A. OFE. A. M. przyznano natomiast odrębny lokal mieszkalny nr (...) w M., ul. (...), działki nr (...) w M., samochód osobowy marki N. (...) i środki finansowe uczestniczki postępowania w N.-N. OFE. Przyjęty przez Sąd sposób podziału majątku wspólnego uwzględnia aktualne dysponowanie poszczególnymi składnikami majątkowymi przez strony i ich potrzeby, a także możliwości wykorzystania poszczególnych przedmiotów majątkowych.

Naturalną konsekwencją dokonanego podziału było ustalenie należnej wnioskodawcy dopłaty tytułem wyrównania jego udziału w majątku wspólnym (punkt IV postanowienia częściowego). Z tego tytułu przysługiwała M. M. od A. M. kwota 62.386,98 zł, ustalona bowiem przez Sąd wartość udziałów stron w majątku dorobkowym wynosiła po 89.957,80 zł. Wnioskodawca otrzymał zaś w ramach podziału przedmioty majątkowe o łącznej wartości 27.570,82 zł, wnioskodawczyni natomiast rzeczy o wartości 152.344,77 zł. Wystąpiła więc po stronie wnioskodawcy niedopłata w wysokości 62.386,98 zł i zarazem nadpłata w tej samej wysokości po stronie uczestniczki postępowania. Na podstawie art. 212 § 1 i 3 k.c., zasądzoną dopłatę rozłożono na sześć równych rat rocznych, po 10.397,83 zł każda z rat, płatnych do dnia 31 grudnia każdego kolejnego roku, począwszy od 2016 roku, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności. Sąd miał na uwadze bardzo ograniczone możliwości płatnicze uczestniczki postępowania i tym samym kwestię realnej możliwości wywiązania się przez nią z ustalonej dopłaty. Z drugiej jednak strony należało

baczyć, by zastosowane rozwiązanie nie godziło nadmiernie, w nieuzasadnionym stopniu, w słuszne interesy i prawa wnioskodawcy.

Pozostała do wyjaśnienia kwestia wzajemnych rozliczeń stron. Ich podstawę w niniejszym postępowaniu stanowiły przepisy art. 45 k.r.o. i art. 618 § 1 k.p.c. w związku z art. 688 k.p.c. i art. 1035 i nast. k.c. Zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o. każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Po myśli natomiast art. 618 § 1 k.p.c., w postępowaniu o zniesienie współwłasności sąd rozstrzyga także spory o prawo żądania zniesienia współwłasności i o prawo własności, jak również wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy.

W tym zakresie każda ze stron zgłosiła swoje żądania. Uczestniczka postępowania wniosła o zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawcy zwrotu nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy, polegających na kosztach remontu mieszkania w P. oraz zasądzenie zwrotu nakładów z majątku osobistego uczestniczki postępowania na majątek wspólny, na które to nakłady składały się koszty bieżącego utrzymania i eksploatacji wspólnego mieszkania i garaży w M. oraz samochodu N. (...). Wnioskodawca z kolei domagał się zasądzenie na jego rzecz od uczestniczki postępowania zwrotu pożytków z mieszkania wspólnego. Ostatecznie, żaden z powyższych wniosków nie zasługiwał na uwzględnienie (punkty V – VII postanowienia częściowego).

Dokonując analizy żądań stron w powyższym zakresie należy poprzedzić ją kilkoma uwagami. Zważyć przede wszystkim trzeba, że skutkiem uprawomocnienia się wyroku rozwodowego jest w zasadzie wygaśnięcie wszelkich praw i obowiązków dotychczasowych małżonków (m.in. uchwała SN z dnia 20 października 2010 r., III CZP 59/10 - Lex nr 604066, uchwała SN z dnia 5 października 1982 r., III CZP 38/82 - Lex nr 2812 i wyrok SA w Poznaniu z dnia 10 lutego 2004 r., I ACa 1422/03 - Lex nr 143459). W związku z ustaniem małżeństwa wygasa na zasadach ogólnych wspólność nieruchomości i rzeczy ruchomych oraz dochodzi do przekształcenia wspólności łącznej co do tych rzeczy we wspólność w częściach ułamkowych. Zgodnie bowiem z art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego. Z kolei według art. 1035 k.c. do wspólności majątku spadkowego stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, w tym m.in. art. 207 k.c. po myśli którego pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów. Również współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną w stosunku do wielkości udziałów. Powstają z tego tytułu wzajemne roszczenia pomiędzy współwłaścicielami. Przyjmuje się, że sąd powinien ustosunkować się do tych roszczeń tak jak w procesie, czyli uwzględniając je lub oddalając w całości lub w części w sentencji postanowienia (np. uchwała SN z dnia 7 kwietnia 1970 r., III CZP 5/70 - OSP 1971/9/168).

Należy zwrócić uwagę, że w ramach wskazanych wyżej przepisów kodeksu cywilnego oraz kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, strony mogą samodzielnie określić – według swego uznania - sposób i zakres współposiadania rzeczy i korzystania z niej oraz udziału w pożytkach i przychodach, jakie rzecz przynosi. W świetle treści przepisów art. 34¹ k.r.o. i art. 206 k.c. istnieje możliwość wyłącznego, jednoosobowego posiadania samoistnego sprawowanego tylko przez jednego małżonka lub byłego małżonka. Regułą jest też, że przy podziale rzeczy quoad usum współwłaściciele przyjmują, że każdy z nich czerpie wszystkie przychody z wydzielonej mu do wyłącznego użytku części rzeczy wspólnej, jak i ponosi związane z używaniem tej części wydatki (np. uchwała SN z dnia 8 stycznia 1980 r., III CZP 80/79 - OSNCP 1980/9/157). Zasada ta jest aktualna również w sytuacji, gdy tylko jeden z małżonków (byłych małżonków) – za zgodą drugiego - wyłącznie posiada wspólną rzecz i z niej korzysta. Wówczas roszczenie drugiego współwłaściciela o zwrot wydatków lub pożytków jest w gruncie rzeczy nieuzasadnione i jako takie nie zasługuje na ochronę prawną. Naruszałaby ona nie tylko porozumienie stron, ale też zasady współżycia społecznego nakazujące godziwe rozliczanie pożytków i zwykłe poczucie przyzwoitości (art. 5 k.c.). Z taką właśnie sytuacją mieliśmy do

czynienia w niniejszej sprawie, albowiem zgodnie z dorozumianym podziałem stron, wnioskodawca od lipca 2014 roku nie korzystał ze wspólnego mieszkania, garażu i samochodu N. (...), zostawił sobie tylko samochód osobowy M. (...). Każda ze stron od tego czasu ponosiła wydatki dotyczące się bieżącej eksploatacji rzeczy, których używała. Wspólne mieszkanie, garaże i samochód N. (...) służyły od lipca 2014 r. wyłącznie uczestnicze postępowania i ona też – zgodnie z dorozumianą wolą obu stron - ponosiła ostatecznie bieżące wydatki z nimi związane. Do takich wydatków należały wskazane przez uczestniczkę opłaty związane z utrzymaniem mieszkania (prąd, gaz, Internet i telefon stacjonarny, telewizja cyfrowa, wywóz śmieci i czynsz, ubezpieczenie mieszkania, podatek za mieszkanie i garaże), wydatki związane z utrzymaniem samochodu N. (ubezpieczenie OC, zakup opon letnich i zimowych, wymiana oleju, filtra oleju i filtra powietrza, wymiana klocków hamulcowych i koszt naprawy przedniej szyby oraz zderzaka), drobne wydatki na toaletę i zakup żarówek, bieżący remont garażu i impregnowanie altanki (zob.: wyrok SA w Szczecinie z dnia 20 listopada 2007 r., III AUa 598/07 - Lex nr 468580). Pamiętać tutaj trzeba, że pomimo, iż ponoszone przez A. M. od lipca 2014 roku koszty utrzymania i eksploatacji wspólnego mieszkania, garażu i samochodu N. (...) dotyczyły wspólnego majątku, to - zgodnie z art. 376 § 1 k.c. - treść istniejącego między małżonkami (byłymi małżonkami) stosunku prawnego rozstrzyga o tym, czy i w jakich częściach może on żądać od drugiego małżonka zwrotu spełnionego świadczenia. Źródłem stosunku wewnętrznego może być umowa lub przepis ustawy, w tym między innymi np. art. 207 k.c. dotyczący wszelkiego rodzaju nakładów na rzecz - zarówno koniecznych, jak i związanych z normalną eksploatacją rzeczy, a także i innych nakładów. Dopiero jeśli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu w częściach równych. (zob.: postanowienie SN z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 928/97 - Lex nr 36681 i postanowienie SN z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 928/97 - Lex nr 36681). Niezależnie od powyższego, należy podkreślić, że uczestniczka w istocie nie wykazała wysokości dochodzonych wnioskiem nakładów z jej majątku osobistego na majątek wspólny, mających według niej wynosić łącznie 23.766,56 zł. Z przedstawionych przez nią dokumentów (rachunków, paragonów, itp.) wynikało, że nakłady te mieściły się jedynie w łącznej kwocie 10.428,74 zł. Powyższe okoliczności nakazywały oddalić wniosek uczestniczki postępowania o zwrot połowy poczynionych przez nią nakładów z jej majątku osobistego na majątek wspólny (punkt VI postanowienia częściowego). Na marginesie wypada zwrócić uwagę, że - w ramach podziału majątku dorobkowego stron - wspólne mieszkanie, garaż i samochód N. (...) zostały przyznane uczestnicze postępowania (zgodnie z wnioskami obu stron) i to ona jedynie będzie nadal korzystała z poczynionych przez nią nakładów na te rzeczy.

Jeżeli chodzi o kwestię finansowania remontu mieszkania w P., wskazać należy uczestniczka postępowania nie wykazała, by wnioskodawca posłużył się środkami wspólnymi do sfinansowania rzeczzonego remontu (art. 6 k.c.). Przeciwnie, z poczynionych przez Sąd ustaleń wynikało w sposób nie budzący wątpliwości, że koszty tego remontu poniesione zostały w całości przez matkę wnioskodawcy. Zważyć trzeba, że także przy rozstrzygnięciu o nakładach z majątku wspólnego na majątek osobisty, obowiązek Sądu działania z urzędu nie może zastąpić stosownej aktywności dowodowej samych stron (zob. np. postanowienie SN z dnia 11 marca 1985 r., III CRN 52/85 - Lex nr 8696). W takiej sytuacji żądanie uczestniczki w powyższym zakresie podlegało oddaleniu (punkt V postanowienia częściowego).

Powyższe uwagi należy również odnieść do żądania wnioskodawcy o zasądzenie od A. M. połowy wynagrodzenia za korzystanie przez uczestniczkę postępowania ze wspólnego mieszkania w okresie od lipca 2014 roku do września 2015 roku. Uczestniczka ponosiła we wskazanym okresie wszystkie ciężary związane ze wspólnym mieszkaniem i to jej przysługiwały ewentualne z niego pożytki (art. 207 k.c.). Roszczenia wnioskodawcy dotyczyły zarówno okresu przed rozwodem, jak i po ustaniu wspólności małżeńskiej. Zgodnie z art. 34¹ k.r.o. każdy z małżonków jest uprawniony do współposiadania rzeczy wchodzących w skład majątku wspólnego oraz do korzystania z nich w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez drugiego małżonka. Co do zasady, pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów, jednak współwłaściciele mogą porozumieć się i odmiennie uregulować wzajemne zobowiązanie i uprawnienia w tym zakresie. Wnioskodawca w lipcu 2014 r. dobrowolnie zrezygnował z korzystania ze wspólnego mieszkania i ułożył na nowo swoje życie (zob. uchwała SN z dnia 13 marca 2008 r., III CZP 3/08 - OSNC 2009/4/53). Dotychczas nie zgłaszał uczestnicze postępowania żadnych roszczeń finansowych związanych z korzystaniem przez

nią ze wspólnego mieszkania. Co jeszcze jednak bardziej istotne, nie ustalono w postępowaniu sądowym, aby A. M. uzyskała jakiegokolwiek dochody ze wspólnego mieszkania po opuszczeniu jego przez wnioskodawcę. Za podstawę zaś rozliczenia pożytków nie sposób przyjąć pożytków potencjalnych (możliwych do uzyskania), lecz jedynie pożytki rzeczywiste, realnie uzyskane (zob. postanowienie SN z dnia 7 stycznia 2009 r., II CSK 390/08 - Lex nr 490512). Zważywszy powyższe, w realiach niniejszej sprawy należało oddalić żądanie wnioskodawcy o zasądzenie połowy wynagrodzenia za korzystanie przez uczestniczkę postępowania ze wspólnego mieszkania po jego opuszczeniu przez wnioskodawcę w lipcu 2014 roku.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków Ż. K., D. K. i M. S.. Świadkowie ci znali strony od wielu lat i utrzymywali ze stronami stosunkowo bliskie relacje towarzyskie. Pomimo to, żaden z tych świadków nie miał w zasadzie żadnej wiedzy o remoncie mieszkania w P.. Również zgodne z prawdą były zeznania świadka M. F., który co prawda był bratem uczestniczki, ale nie wpłynęło to negatywnie na wiarygodność jego zeznań. Nawet ze względu na luźniejsze relacje tego świadka ze stronami – pomimo więzi rodzinnych - jego zeznania były adekwatnie mniej szczegółowe. Co jednak istotne, jeżeli chodzi o zeznania wszystkich wyżej wymienionych świadków, to fakt, że ich zeznania były jasne, logiczne i wzajemnie koherentne. Różniły się co prawda szczegółowością ich treści, ale wynikało to z posiadanej przez każdego z nich wiedzy, mającej swe źródło w ich relacjach ze stronami. Zeznania świadków korelowały również z treścią zeznań stron, których to zeznania także zasługiwały na wiarę, z tych samych względów co zeznania świadków. Na podstawie zeznań świadków i stron możliwe było ustalenie istotnych w sprawie okoliczności w sposób nie budzący wątpliwości.

Mając na względzie ustalone jak wyżej okoliczności faktyczne i przywołane motywy – w oparciu o artykuły 43, 45 i 46 k.r.o. oraz art. 317 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. – orzeczono jak w postanowieniu częściowym.